

UZASADNIENIE

W dniu 15 grudnia 2006 r. (znak: SG-Greffe (2006)D/2007989; zał. K(2006)6136) przekazane zostały Polsce zarzuty formalne na mocy art. 226 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, odnośnie do nieprawidłowego lub niepełnego wykonania przez RP zobowiązań wynikających z art. 26 ust. 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników. Zdaniem Komisji Europejskiej, art. 26 ust. 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników nie został w pełni implementowany w zakresie, w jakim informacje o lokalizacji dzwoniącego nie są dostępne służbom alarmowym w przypadku połączeń z telefonów komórkowych.

Strona polska, uznając zarzuty dotyczące niepełnej implementacji zobowiązań wynikających z art. 26 ust. 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników wskazała, że najważniejszym krokiem jest wprowadzenie stosownych zmian w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne w zakresie przepisów dotyczących lokalizacji abonenta dzwoniącego na numery alarmowe.

W dniu 29 czerwca 2007 r. Komisja Wspólnot Europejskich skierowała do Rzeczypospolitej Polskiej uzasadnioną opinię (pismo SG-Greffe (2007)D/204182) w związku z nieprawidłowym zastosowaniem dyrektywy 2002/22/WE w zakresie zapewnienia służbom ratowniczym dostępności informacji o lokalizacji osób dzwoniących z telefonów stacjonarnych i komórkowych. Komisja Europejska wyznaczyła Polsce termin dwóch miesięcy do podjęcia niezbędnych środków w celu zastosowania się do uzasadnionej opinii.

Nowelizacja ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne jest jednym z elementów mających posłużyć powstaniu „narzędzi” służących zapewnieniu lokalizacji abonenta dzwoniącego na numer alarmowy „112”. W szczególności istotne jest wprowadzenie regulacji, na podstawie której będzie możliwe utworzenie systemu gromadzącego i przekazującego informacje.

Uzasadnienie szczegółowe

Art. 1 – zmiany w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne

- zmiana dotycząca art. 77 ust. 2

Ma na celu doprecyzowanie przepisu pod kątem powstania nowego podmiotu, który ma obsługiwać numer alarmowy „112” – centrum powiadamiania ratunkowego (o którym stanowi art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym).

- zmiana dotyczy art. 78 ust. 1

Usuwa się z ustawy zapisy uzależniające zapewnienie informacji o lokalizacji od możliwości technicznych. Możliwości obecnie stosowanych technologii usuwają przeszkody techniczne w tym zakresie.

- zmiana dotyczy art. 78 ust. 2

Dodaje się zapisy stanowiące o obowiązku operatorów publicznych sieci telefonicznej do udostępniania danych, o których mowa w art. 169 ust. 1 pkt 1-3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

- zmiana dotyczy art. 78 ust. 3

Wprowadza się regulację, że dane, o których mowa w art. 169 ust. 1 pkt 1-3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, powinny być przekazywane do systemu gromadzącego i udostępniającego te

informacje centrom powiadamiania ratunkowego, w przypadku połączeń do numeru alarmowego „112”, oraz właściwym terytorialnie jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, w przypadku innych numerów alarmowych.

- zmiana dotyczy art. 78 ust. 4

Wprowadzono regulację, zgodnie z którą aktualizacja informacji i danych, o których mowa w ust. 1, następuje nie później niż w ciągu 24 godzin od dnia zaistnienia ich zmiany, a w przypadku, gdy zmiany takie nie nastąpiły, nie rzadziej niż raz w miesiącu.

- zmiana dotyczy art. 78 ust. 5

System jest zarządzany przez Prezesa UKE. Obecne rozwiązanie dotyczące systemu pozyskiwania przez służby informacji o lokalizacji abonentów jest niewystarczające. Właściwym rozwiązaniem, spełniającym wymagania unijne, jest stworzenie systemu, który będzie zapewniał dostarczanie informacji o lokalizacji w czasie rzeczywistym, to znaczy z chwilą pojawienia się wywołania na numer „112”. System automatycznie w możliwie najkrótszym czasie pozyska informacje o lokalizacji abonenta inicjującego połączenie. Możliwa jest wtedy weryfikacja informacji pozyskanych od abonenta z informacjami dostarczonymi przez system, jak również uzyskanie danych dotyczących lokalizacji abonenta dzwoniącego w przypadku zerwania połączenia.

- zmiana dotyczy art. 78 ust. 6

W drodze rozporządzenia mają być określone zasady organizacji i funkcjonowania systemu oraz warunki połączenia tego systemu ze służbami ustawowo powołanymi do niesienia pomocy i przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

- zmiana dotyczy art. 209 ust. 1

Wprowadzono zmianę w art. 209 ust. 1 umożliwiającą Prezesowi UKE nałożenie na operatorów publicznej sieci telefonicznej kary

pieniężnej, w przypadku gdy nie przekazują oni danych i informacji na potrzeby lokalizacji abonenta dzwoniącego na numer alarmowy „112” lub też ich nie aktualizują.

Art. 2 – zmiany w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym

Zmiany mają charakter porządkowy, jak również zmierzają do ujednoczenia siatki pojęciowej z ustawą – Prawo telekomunikacyjne. Dotyczy to danych, które może uzyskać centrum powiadamiania ratunkowego, a za jego pośrednictwem dyspozytor medyczny. Wprowadzono zapis, że są to dane osobowe, o których mowa w art. 169 ust. 1 pkt 1-3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. W projekcie przewiduje się, że dane te zobowiązany jest przekazać dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, a nie, jak to jest w aktualnym brzmieniu przepisu – przedsiębiorca telekomunikacyjny. Wprowadzenie tejże zmiany wynika z dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników.

Art. 3 – przepisy przejściowe i dostosowujące, na podstawie których: operatorzy publicznych sieci telefonicznych obowiązani są do przekazywania informacji i danych lokalizacyjnych do systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, w terminie 2 miesięcy od dnia uruchomienia przez Prezesa UKE tego systemu, oraz do dostosowania swoich systemów informatycznych do potrzeb wspomnianego systemu, przy czym Prezes UKE upowszechni informację o uruchomieniu systemu na stronie Biuletynu Informacji Publicznej UKE.

Dodatkowo, do czasu uruchomienia przez Prezesa UKE systemu, o którym mowa w projektowanym art. 78 ust. 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, operatorzy publicznych sieci telefonicznych są obowiązani realizować obowiązek, o którym mowa w art. 78 cytowanej ustawy, w dotychczasowym brzmieniu.

Ponadto wprowadzono przepisy zapewniające, że informacje i dane, o których mowa w art. 78 ust. 1 i 2 ww. ustawy, do czasu utworzenia centrów powiadamiania ratunkowego, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2010 r., mogą uzyskiwać również inne podmioty, którym właściwy miejscowo wojewoda, w oparciu o art. 61 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, powierzył wykonywanie zadań centrum powiadamiania ratunkowego.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa i sektora publicznego

Wejście w życie ustawy spowoduje wydatki z budżetu państwa związane z budową systemu gromadzącego i przekazującego informacje oraz dane, w celu zapewnienia możliwości lokalizacji abonentów dokonujących połączeń do numeru alarmowego „112” i innych numerów alarmowych oraz informacji o numerach przeniesionych.

Środki przewidziane na budowę systemu są ujęte w ramach zadania, które mieści się w wydatkach majątkowych części budżetowej, której dysponentem jest Prezes UAE.

Budowa systemu będzie współfinansowana ze środków Programu Operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka”. Projekt „budowa Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych (PLI CBD)” został umieszczony w indykatywnym wykazie indywidualnych projektów kluczowych dla Programu Operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka”.

Przewiduje się, że budowa systemu pochłonie 15 mln zł, z czego 15% wydatków kwalifikowanych ma stanowić wkład własny, a 85% wydatków kwalifikowanych może być refinansowane ze środków Programu Operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka”.

Na koszty budowy systemu składają się:

- 1) Koszt umiejscowienia PLI CBD – adaptacja i modernizacja obiektu – 3 500 000 zł;
- 2) Koszt sprzętu i aplikacji – 7 500 000 zł:
 - a) wykonanie programowe – 2 000 000 zł,
 - b) wsparcie procesowe wraz z historią zleceń i standaryzacją procesu – 2 000 000 zł,
 - c) wdrożenie systemu centralnego wraz z udostępnieniem interfejsów – 1 000 000 zł,

- d) dodatkowa integracja z każdym z operatorów – 100 000 zł,
- e) licencje na serwery bazy danych Oracle (klaster 2 x 4 procesory) – 1 680 000 zł,
- f) serwery repliki – 720 000 zł;

3) Koszt opracowania koncepcji, ekspertyz, procedur – 4 000 000 zł.

Planowane finansowanie utrzymania systemu gromadzącego i udostępniającego informacje i dane lokalizacyjne na potrzeby numeru alarmowego „112” będzie się odbywać ze środków budżetu państwa. Wydatki budżetu państwa na powyższy cel zostaną sfinansowane z dodatkowych dochodów uzyskanych z dotychczasowych opłat za numerację lub podwyższenia opłaty za numer abonencki. Obecne opłaty za numerację, przy przydzielonych ok. 40.600.000 numerów stacjonarnych, ok. 78.400.000 numerów mobilnych oraz ok. 1.800.000 numerów VoIP, co łącznie daje ok. 120.800.000 numerów abonenckich (oraz przy założeniu, że liczba przydzielonych numerów utrzyma się na tym poziomie), przy kwocie 32 gr za 1 numer (rocznie) daje łączną kwotę 38 656 000 zł rocznie. Podniesienie opłaty za numerację o 1 gr pozwoliłoby uzyskać dodatkowo 1 208 000 zł rocznie.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie spowoduje znacznych skutków związanych z rynkiem pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie ustawy nie będzie miało znacznego wpływu na sytuację i rozwój regionów.

5. Konsultacje społeczne

Konsultacje społeczne przepisów art. 77 i 78 były przeprowadzone w ramach procesu legislacyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (projekt został przyjęty przez Radę Ministrów na posiedzeniu w dniu 3 lipca 2007 r.).

W sprawie brzmienia projektowanego art. 77 i 78 ustawy – Prawo telekomunikacyjne pozytywne stanowisko zajęła ponadto Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT).

Stosownie do dyspozycji zawartej z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), niniejszy projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

W trakcie prac nad projektem ustawy nie zostało wniesione żadne zgłoszenie zainteresowania pracami nad tym projektem w rozumieniu przepisów ustawy o działalności lobbingowej.